

Ülkemizde Spor Yönetiminin Gelişiminin İncelenmesi

Ersin Çabucak

Millî Eğitim Bakanlığı Eğitim Yöneticisi

ersincabucak@gmail.com, ORCID:0000-0001-9254-2650

Özet

Bu çalışmanın amacı, ülkemizde spor yönetiminin tarihsel süreç içerisindeki gelişimini incelemektir. Spor yönetimi kavramsal süreç boyutunda farklı disiplinleri içinde barındıran bir konsept bütünlüğüne sahiptir. Spor insanlık tarihi boyunca insanların yaşamıyla iç içe olarak gelişir iken, gelişimi boyunca da farklı amaçlara hizmet etmiştir. Arkaik toplumlarda, savunma ve saldırı eylemleriyle yaşam sürerken bu eylemler sporun ilk şekilleri olmuştur ve insanın kendini korumasına hizmet etmiştir. İnsanlık tarihinin gelişim sürecinde araç yapmayı ve kullanmayı öğrenen insanların eylemleri ulaştırma ve taşımaya yönelmiştir. Daha sonra bir kısım insanların diğer insanları çalıştırmayı öğrenmesiyle birlikte kendi boş zamanlarını artırmışlardır. Sosyal bir varlık olan insan, bu boş zamanını kendi yaratıcılığının ürünleri olan bir takım faaliyetlere ayırmıştır. Bu faaliyetler ise çoğunlukla eğlenceye dönük olmuştur. Günümüzde tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de aktif olarak yapılan sportif organizasyonların temeli bu eğlencelerdir. Böylece o dönemlerde spor, boş zaman faaliyeti olarak eğlenmeye dönük kullanılmıştır. İnsanın doğayla mücadelesindeki temel hareketlerin yarışmacı benzetimi olan spordan hangilerinin yapılacağına da, tarih içinde yine kültürel, siyasal ve sosyoekonomik süreçler karar vermiştir. Aynı süreçler bireysel boş zamanı kitlesel boş zamana dönüştürürken, sporu da kitleselleştirmiş ve günümüzde en çok uğraşılan aktivite ve mesleklerden biri haline getirmiştir.

Anahtar Sözcükler: Spor, Spor Yönetimi, Gelişim Süreci

Examination of the Development of Sports Management in Our Country

Abstract

The aim of this study is to examine the development of sports management in our country within the historical process. Sports management has a concept integrity that includes different disciplines in the conceptual process dimension. While sports have been developing intertwined with people's lives throughout human history, it has also served different purposes throughout its development. In archaic societies, while living life with defensive and offensive actions, these actions became the first forms of sports and served human self-protection. During the development process of human history, the actions of people who learned to make and use vehicles were directed to transportation and transportation. Later, as some people learned to employ other people, they increased their own free time. As a social being, a person has devoted this free time to a number of activities that are the products of his own creativity. These activities, on the other hand, have mostly been oriented towards entertainment. These amusements are the basis of the sports organizations that are actively held in our country today, as well as all over the world. Thus, in those periods, sports were used for having fun as a leisure activity. Cultural, political and socioeconomic processes have also decided in history which of the basic movements in man's struggle with nature will be performed from sports, which are competitor simulations. The same processes have transformed individual free time into mass free time, while also massing sports and making it one of the most engaged activities and professions today.

Key Words: Sports, Sports Management, Development Process

Giriş

Spor yönetimi, spor teşkilatları ve organizasyonlarının diğerlerinden oldukça farklı bir yapı ve işleyişe sahip olmasından doğmuştur. Bilindiği gibi spor, çağımızda, fert ve toplumlar için, milli ve milletlerarası alanlarda çok değişik ve yoğun nitelik ve fonksiyonlara sahip bir olgudur (Yetim ve Günay 1992).

Spor yönetimi, sporun özelliklerini dikkate alarak, sporla ilgili kurum ve kuruluşların etkili ve verimli bir biçimde yönetilebilmesi için gerekli bilgileri sağlamak, bu bilgiler ışığında ilke ve yöntemler geliştirerek bunları uygulamaya koymak durumundadır (İmamoğlu 1992).

Ülkemizde Spor Yönetiminin Gelişiminin İncelenmesi

Örgüt kültürünün örgütsel süreç ve davranışlar üzerindeki etkileri, spor hizmeti kurumlarında örgüt kültürünün araştırılmasının önemini ortaya koymaktadır. Spor hizmeti veren örgütlere kültürel yönden yaklaşıp, bu konuda çalışmalar yapılması, onların özerklik, hoşgörü, özgürlük gibi kavramları öne çıkaran esnek yapı özelliklerine de uygun düşmektedir (Aytaç 2004).

Türkiye’de, kamu ve özel spor örgütlenmelerindeki sorunlar öteden beri bilinen ve tartışılan konuların başında gelmekte, bu sorunlar beraberinde, Türk sporunun dokusuna uygun bir yönetim modeli arayışını gündeme getirmektedir (Yetim ve Günay 1992).

Özellikle, spor yönetiminde, sporun içerisinden gelen bireylerin aktif hale getirilerek söz sahibi olmaları, spor yönetiminde merkeziyetçilikten uzaklaşılması, devletin spor yönetimi üzerindeki etkinliğinin azaltılması gibi öneriler ele alındığında, uygulamada mevcut yönetimin katı merkeziyetçi bir yapıya sahip olduğu ve spor yönetiminde sporun içerisinden gelen bireylerin yeterince söz sahibi olmadıkları anlaşılmaktadır (Yetim ve Günay 1992).

Spor yönetimi süreçlerinde geçmiş dönemlerden bugüne kadar kaydedilen aşamalar ve günümüz toplumlarında ulaşılan nokta, sporun yönetimini daha önemli kılmaktadır (Devecioğlu 2002).

Sosyal yaşantıda bu kadar önemli bir yere sahip olan spor yönetimi kavramının tarihsel süreç içerisindeki gelişim vetitesi bu çalışmanın kapsamını oluşturması açısından önem taşımaktadır.

Bu çalışmada örgüt kültürü kavramı etrafında örgüt kültürünün oluşumuna etki eden iç çevre faktörleri ile dış çevre faktörleri, spor yönetiminin tarihsel gelişimi ve fonksiyonları incelenmiştir.

Örgüt Kültürünün Oluşumuna Etki Eden Faktörler

Örgüt kültürünün oluşumuna etki eden faktörler iç ve dış çevre faktörleri olmak üzere iki başlık altında incelenebilir (Bakan ve ark 2004).

a.İç Çevre Faktörleri

1.Faaliyet alanı ve üretim konusu ile bu doğrultuda belirlenen amaç ve hedefler,

- 2.Kurucuların kişilikleri, başarıları, gelenekleri, inanç ve değerleri,
- 3.Yöneticiler ve yönetim yaklaşımı,
- 4.Örgütün yapısı ve biçimsellik derecesi,
- 5.Yöneticilerin astlarına sağladıkları iletişim ve desteğin derecesi,
- 6.Alt kültürler,
- 7.Bireylerin örgüt içinde sahip oldukları sorumluluğun derecesi,
- 8.Bireylere tanınan yaratıcılığın ve riske girmenin sınırları,
- 9.Örgütün yarattığı amaçların ve başarı beklentilerinin derecesi,
- 10.Örgüt içindeki bölümlerin koordineli bir biçimde çalışmaya teşvik edilmesi,
- 11.İş görenlerin davranışlarını kontrol eden kural ve kaide düzeni,
- 12.Örgüt içindeki bireylerin kendilerini örgütle veya çalıştıkları grupla veya profesyonel kişilerle bütünleştirebilmeleri,
- 13.Ödüllerin çalışanların başarı ölçütlerine göre adil bir biçimde dağılımı,
- 14.Çalışanların kendilerine yöneltilen eleştirilere karşı kendilerini savunmalarına gösterilen desteğin derecesi,
- 15.Bireyin üst ve astlarla kurmuş oldukları iletişim düzeni,
- 16.Kullanılan teknoloji ve bilgi sistemleri (Bakan ve ark 2004).

b.Dış Çevre Faktörleri

- 1.Toplumun yapısı ve kültürel özellikleri,
- 2.İşletmenin faaliyette bulunduğu sektörün yapısı,
- 3.Devlet ve yasalar,
- 4.Tüketiciler,
- 5.Rakipler (Bakan ve ark 2004).

Bunlar dışında örgütle iletişimde bulunan her türlü dış unsur, örgüt kültürünü etkileyen dış çevreyi oluşturur (Bakan ve ark 2004).

Yönetimin Tanımı ve Anlamı

Çağımızda insanlar, yaşantılarının önemli bir bölümünü çeşitli örgütlerde geçirmektedirler. Örgütlerin, kişilerin yalnız çalışma saatleri ile sınırlı yaşantılarını değil, tüm yaşamlarını etkilediği söylenebilir (Murat ve Açıköz 2007).

İnsanın her etkinliği bir bütün olarak belli bir örgüt içindedir veya örgütle ilişkilidir. Örgütlerin sayısı günden güne artarken, bireysel yaşantıyı etkilemesi de artmaktadır (Türk ve Aydoğan 2008).

Bir örgütün var olabilmesi yönetimin var olmasını gerektirir. Bir örgütte çalışmak, ona üye olmak, ilgilenmek demek yönetsel bir çevrede çalışmak demektir. Bu iki sözcük birbirinin tamamlayıcısı durumundadır (Murat ve Açıköz 2007).

Örgüt, yönetimin var olduğu ve faaliyetini sürdürdüğü bir yapı, yönetim ise bu yapı içindeki bir işlemdir. Örgüt bir anatomi ise, yönetim bir fizyolojidir. Bunlardan biri olmazsa diğeri boşlukta kalır ve varlığını sürdüremez. Örgüt durağan ve kararlı bir kalıp, yönetim ise dinamik ve hareketli bir işlemdir (Can 1999).

Yönetim işlevi, geçmişte olduğu gibi şimdi de insan ögesini içeren ve yöneten ile yönetilenin farklı statü ve sorumluluk sahibi olduğu ve ilişki kurmayı gerektiren bir özellik göstermektedir (Celep 1990).

Örgüt ve yönetimin çeşitli tanımları, bunlar arasındaki ilişkiye yön vermektedir. Aslında örgüt bir yapıdır. Bu yapının iyi kurulabilmesi, iyi bir modele dayanmasıyla olanaklıdır (Murat ve Açıköz 2007).

Yönetimin tümü ise, bu yapıyı işleten bir süreçtir. Diğer yandan örgüt, üyeleri arasındaki ilişkilerin bir örgüsüdür. Örgütün kendisiyle ilgili diğer örgütlerle olan ilişkileri, bu örgütün bağlarındadır. Bu ilişkiler ne kadar iyi olursa, örgüt o kadar verimli olur (Murat ve Açıköz 2007).

Örgüt, üyeleri tarafından kurulan bir koalisyon olarak görülebilir. Bu koalisyonun koşulları, uzlaşma, uyma ve kontroldür. Planlı biçimde koordine edilmiş güçler ve eylemler topluluğu da bir

örgüt meydana getirir. Bu koordinasyon ne kadar yaratıcı olursa, örgüt o kadar canlı ve etkili olur (Bursalıoğlu 2002).

Yönetim kavramı, yerine göre, hem devletin örgütleyici eylemlerini (amaç), hem de bu eylemleri yürüten makineyi (araç) adlandırmak için kullanılır. Amaç açısından soruna yaklaştığımızda, yönetimin, toplumsal hayatın değişik kesimlerinin işleyişini düzenleyen ve bu kesimlerdeki yönetsel kuruluşların belirleyici özelliklerinde somutlaşan bir eylemler dizisi, eş amaçlı kişilerin yer aldıkları bir örgütün en kısa ve kestirme yoldan amaçlarını gerçekleştirmesine yönelik ve PÖPAYED öğelerinden oluşan bir karmaşa olarak belirlediğini görürüz (Fişek 2011).

PÖPAYED:

P. Planlama,

Ö. Örgütlenme,

PA. Personel-alma,

Y. Yönlendirme,

E. Eşgüdüm,

D. Denetleme (Fişek 2011).

İyi bir örgütün var olabilmesi için iyi bir yönetimin olması gerekir. Bir örgütte çalışmak, ona üye olmak, ilgilenmek demek yönetsel bir çevrede çalışmak demektir. Bu iki sözcük birbirinin tamamlayıcısı durumundadır (Murat ve Açıkgöz 2007).

Örgüt, yönetimin var olduğu ve faaliyetini sürdürdüğü bir yapı, yönetim ise bu yapı içindeki bir işlevdir. Yönetim, organizasyon kaynaklarının etkin ve yeterli biçimde planlanması, örgütlenmesi, yöneltmesi, koordine edilmesi ve denetlenmesi yoluyla organizasyon amaçlarına erişilmesidir (Özalp ve ark 2002).

İyi bir yönetimin amacı, az insan, az para, az malzeme, az zaman ve az yer kullanarak daha çok verim elde etmektir. Bir başka deyimle kaynak israfına yer vermeden, elimizdeki olanakları en iyi biçimde kullanarak, işlerin daha basit, daha ucuz ve daha iyi yapılmasını sağlamaktır (Tortop ve ark 2007).

Spor Yönetiminin Kavramsal Çerçevesi

Günümüzde artık spor, bir bilim dalı olarak kabul edilmektedir. Her bilim dalında olduğu gibi sporun da kendi içerisinde bütünlüğünü sağlayan çeşitli kolları vardır. Bu bilim kollarından birisi de spor alanında sevk ve idareyi en iyi şekilde sağlamanın yollarını anlatan spor yönetimidir (Murat ve Açıkgöz 2007).

Spor yönetiminde başarı yönetimin bütünlüğünü oluşturan unsurların bir araya gelmesi, birlikte fonksiyonlarını sürdürmeleriyle ve ileriye doğru yönelmeyle gerçekleşebilecektir (Devecioğlu 2002).

Yönetim sürecinin çeşitli alanlar için geçerli olan planlama, teşkilatlandırma, yürütme, koordinasyon ve kontrol gibi çeşitli safhaları ile bunlara ilişkin ilke ve yöntemler, sportif faaliyetler ve spor organizasyonları için de geçerlidir (Murat ve Açıkgöz 2007).

Bu yaklaşım içinde spor yönetimi; genel yönetimin ilke, yönetim ve kurallarının spor alanına uygulanması olarak da kabul edilebilir. Temel amacı da, spor faaliyetlerinin akılcı ve bilimsel bir biçimde yürütülmesinin yollarını araştırmak, bulmak ve bunları genel ilkelere dönüştürmektir (Murat ve Açıkgöz 2007).

Başka bir ifade ile spor yönetimi, spor alanına ilişkin politika, karar ve hedeflerin gerçekleştirilmesine yönelik faaliyetlerle ilgilenir. Buna göre, beden eğitimi ve spor faaliyet programlarının geliştirilmesi ile birlikte, personelin sağlanması, denetimi ve spor tesislerinin yönetimi gibi konuları kapsamaktadır (İmamoğlu 1992).

Spor kurum ve organizasyonlarının etkili ve verimli çalışabilmesi büyük ölçüde yönetimlerine bağlıdır. En küçük spor kuruluşlarından en büyük spor organizasyonlarına kadar başarılı olmak ancak, çağdaş yönetim ilke ve fonksiyonlarının bilinçli ve maharetli bir biçimde spor yönetimine uygulanmasıyla mümkün olabilir (Eskicioğlu 2003).

Spor yönetimi, birçok neo-taylorizm, neo-weberianism ve kendi örtük ve açık varsayımlarıyla, verimlilik, etkinlik üretimi ile neo-davranışçı bilim kuramcıları ve uygulayıcıları, örgütsel üyeler, gönüllüler ve çoğunlukla sporcular tarafından, nötr değerde ya da değersiz olarak uzmanlaşmış ve popülerleşmiştir. Bu spor yönetimi ruhu, birinin sahanın kaynağını incelemesi gibi gözle görülebilir (Zakus ve ark 2007).

Spor yönetimi dediğimiz olgu, işte, bu koşullarda, bir yandan piyasa güçlerini ulusal düzeyde denetleyerek sporun sanayileşmesini tek merkezden yönlendirme, öte yandan da Kara Avrupası'nda edindiği kullanım biçimiyle 'ulusal birliği sağlayıp ulusça onuru yücelten' bir eğitim aranan ülke çapında tekdüze ve merkezci biçimde kullanma gereğinden doğmuştur (Fişek 1998).

Ülkemizde Spor Yönetiminin Gelişimi

Spor insanlık tarihi boyunca sürekli insanların yaşamıyla iç içe olarak gelişirken, gelişimi boyunca da farklı amaçlara hizmet etmiş ve çeşitli nedenlerle farklı amaçlar etrafında kullanılmıştır (Murat ve Açıkgöz 2007).

İlkel toplumlarda, savunma ve saldırı eylemleriyle yaşam sürerken bu eylemler sporun ilk şekilleri olmuştur ve insanın kendini korumasına hizmet etmiştir. İnsanlığın gelişim sürecinde araç yapmayı ve kullanmayı öğrenen insanların eylemleri ulaştırma ve taşımaya yönelmiştir (Murat ve Açıkgöz 2007).

Daha sonra bir kısım insanların diğer insanları çalıştırmayı öğrenmesiyle birlikte kendi boş zamanlarını artırmışlardır. Sosyal bir varlık olan insan, bu boş zamanını kendi yaratıcılığının ürünleri olan bir takım faaliyetlere ayırmıştır (Murat ve Açıkgöz 2007).

Bu faaliyetler ise çoğunlukla eğlenceye yönelik olmuştur. Şimdiki sportif organizasyonların temeli bu eğlencelerdir. Böylece o dönemlerde spor, boş zaman faaliyeti olarak eğlenmeye yönelik kullanılmıştır (Murat ve Açıkgöz 2007).

İnsanın doğayla mücadelesindeki temel hareketlerin yarışmacı benzetimi olan sporlardan hangilerinin yapılacağına da, tarih içinde yine siyasal ve sosyo-ekonomik süreçler karar vermiştir. Aynı süreçler bireysel boş zamanı kitlesel boş zamana dönüştürürken, sporu da kitleselleştirmiştir (Fişek 1980).

Tarihimizde, spor olgusunun ortaya çıkışı ve gelişimi ile ilgili özel durumlarla toplumumuzun kaydettiği aşamalar incelendiğinde, belli değer yargılarının Osmanlı dönemini kapsayan zaman diliminde başlayarak bugün ki kulüp olgusuna yakın olarak tanımlanabilecek ilk yapılanmanın spor tekkesi adı altında, özellikle güreş sporunun o günün şartlarına uygun bir ortam içerisinde geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması amacı ile örgütlendikleri bilinmektedir (Cankalp 2005).

Ülkemizde Spor Yönetiminin Gelişiminin İncelenmesi

Tanzimat dönemine kadar bu sistemlerle yönetilen Osmanlı sporu tanzimat ile görülen laikleşme sürecinde yerleşik spor kurumlarında çözümler başlayarak geriye, yönetim yapısı olarak pehlivansız tekkeler, spor malzemesi olarak da, tekkesiz pehlivanlar kalmıştır (Fişek 1985).

Türk spor örgütü, ilk olarak 17 Mayıs 1903 tarihinde kurulan “İstanbul Futbol Birliği” ile kurumsallaşmaya başlamıştır. 1908 yılında kurulan Osmanlı olimpiyat Cemiyeti yerini, 1921 yılında İstanbul’da bulunan 16 spor kulübünün bir araya gelmesiyle 14 Temmuz 1922 tarihinde Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı adı verilen birliğe bırakmıştır (Murat ve Açıkgöz 2007).

1922 yılında Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi kurulmuş, daha sonra 1935 yılındaki Spor Konseyinin kararı ile 1936 yılında “Türk Spor Kurumu” kurularak faaliyete geçmiştir. Atatürk’ün emri ile hazırlanan ve 16.07.1938 tarihinde kurulan “Beden Terbiyesi Genel Direktörlüğü Kanunu” ile ilk defa sportif çalışmalar, devletin gözetim ve denetimine girmiştir (Fişek 2003).

Ülkemizde spor yönetimi batı ülkelerinden kısmen geç başlamış olmakla birlikte, uzun bir yol kat edilmiş olduğu da açıktır. Başlangıcından itibaren Türkiye’de spor yönetimi daha çok şahsi gayretlere bağlı olarak gelişmesini sürdürmüş, sistem ve birlikten yoksun bir görünüm arz etmiştir (Tanır 2007).

Türkiye’nin spor yönetimi, ayrıntılı biçimde incelenmesi gereken ilginç bir örnek olaydır, çünkü 1895-1964 zaman aralığında, Türkiye, dünya spor tarihinin bütün örgütlenme biçimlerini denemiş, 1964 sonrasında da sosyalist olmayan ülkelerin standart devlet spor yönetimi modelini yerleştirmiştir (Murat ve Açıkgöz 2007).

Gerçekten de, kısa bir tarih yolculuğu yaptığımızda, 1895 yılında İstanbul’daki İngilizlerce kurulan Moda F.C. ve ilk Türk kulübü Black Stockings (1899)’in gönüllü birlik türü örgütler olduklarını; çeşitli kulüplerin bir araya gelerek, 1903 yılında ilk ‘teknik örgüt’ (lig) olan İstanbul Futbol Birliği’ni, 1922 yılında ilk ulusal yönetim olan Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı’nı (TİCİ), 1923 yılında da futbol, atletizm ve güreşte ilk Ulusal Spor Federasyonları’nı kurduklarını; kulüpler eliyle aşağıdan yukarıya örgütlenen bu federatif yapının, 1936 yılında yerini yarı resmi Türk Spor Kurumu’na, 1938 yılında onun da yerini getirdiği Beden Terbiyesi Mükellefiyeti hükümleriyle sporu kendi amaçlarına yönelten Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü’ne bıraktığını; 1964’te de, Anayasa Mahkemesi’nin beden eğitimi yükümlülüğünü kaldırmasından sonra da, aynı yönetimin, salt spora dönük, birçok ülkede yinelenen bir devlet spor yönetimi modelinin prototipi olarak belirlediğini görüyoruz (Fişek 1980).

Sonuç

İçinde yaşadığımız yüzyıl gibi bir önceki dönem olan yirminci yüzyıl en belirgin özelliklerinden biri, örgütler çağı olmasıdır. Endüstri devrimi sonrasında özellikle işletmelerin ortaya çıkması, toplumları birer organizasyonlar topluluğuna dönüştürmüştür.

Modern dünyada insanlar tarafından oluşturulmuş olan bu organizasyonların her birinin kendisine ait yapı, süreç, sistem ve özellikleri bulunmaktadır. Yine her örgütün kendisine ait yaşam felsefesi, anlatılan efsaneleri, öyküleri, iş görme usulleri ve daha birçok özel yönü bulunmaktadır.

Örgütler farklı kültür mozağine sahip bireylerden oluşmaktadır. Bu bireyler, görevsel ve mesleki norm ve ölçütlerle bir araya gelmiş, bir arada bir grup oluşturmanın doğal bir sonucu olarak diğer örgütlerden farklı ama kendi içlerinde nispeten ortak inanç ve değerler sistemi oluşturmuşlardır.

Farklı kültürlerden oluşan yapıların oluşturduğu bu sistem, örgüt içinde değişik inanç, değer, tutum, düşünce şekli ve ahlak anlayışının bir arada var olmasına yardım eder ve bu da örgüt kültürü olarak bilinir.

Örgüt kültürü örgüt üyeleri tarafından yaşandığı için onların davranışlarını, düşüncelerini etkiler. Örgüt kültürünün örgütsel süreç ve davranışlar üzerindeki etkileri, spor hizmeti kurumlarında örgüt kültürünün araştırılmasının önemini ortaya koymaktadır.

Ülkemizde spor hizmeti veren örgütlere kültürel yönden yaklaşıp, bu konuda çalışmalar yapılması, onların özerklik, hoşgörü, özgürlük gibi kavramları öne çıkaran esnek yapı özelliklerine de uygun düşmektedir

Örgüt kültürü, spor işletmelerinde daha da önem arz eder. Çünkü spor hizmetlerinin özelliklerinden kaynaklanan olumsuzlukları ortadan kaldırmanın en önemli yolu, örgüt kültürü oluşturmaktan geçmektedir.

Sporun bugüne kadar kaydettiği aşamalar ve günümüz toplumlarında kazandığı büyük gelişme ve ivme, her şeyden önce spor yönetimi alanındaki yönetsel süreçleri önemli ve değerli kılmaktadır.

Ülkemizde Spor Yönetiminin Gelişiminin İncelenmesi

Spor yönetiminin hedeflerine ulaşabilmesinin başka bir deyişle, sporda öngörülen amaçların gerçekleştirilebilmesinin büyük ölçüde yönetim biliminin kural, ilke ve yöntemlerinin uygulanmasına bağlı olduğu söylenebilir.

Bilim ve teknolojinin gelişmesi karşısında spor yönetimi alanında ortaya çıkan gereksinimlerin karşılanabilmesi, spor örgütlerinin insan merkezli, demokratik, katılımcı, dinamik, gelişime açık, verimliliği önemseyen, hizmetlerde ve yönetimde kaliteyi temel alan bir spor yönetim yaklaşımının benimsenmesini zorunlu hale getirmiştir.

Kaynakça

Abakay U. Türkiye'deki Amatör Spor Kulüplerinin Yönetim Yapısı ve Yönetici Problemleri. Konya. Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi. 2004; 9.

Baskı. Ankara. Nobel Yayın Dağıtım. 2005; 219-204.

Bilir P, Ay Ü, Çelik Gürbüz T. Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında Örgüt Kültürü. Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi. 2003; 1(2): 117-128.

Bursalıoğlu Z . Okul Yönetiminde Yeni Yapı ve Davranış. 12.Baskı. Ankara. Pegem A Yayınları. 2002; 15.

Cankalp M. Sporda Yönetim ve Organizasyon. Geliştirilmiş 2.Baskı. Ankara. Nobel Yayın Dağıtım. 2005; 3.

Demir H. Türk Spor Teşkilatı (Tarihsel Gelişim, Kapsam ve Bir Araştırma). Konya. Çizgi Kitabevi Yayınları. 2006; 96-97.

Eren E. Örgütsel Davranış ve Yönetim Psikolojisi. 6. Baskı. İstanbul. Beta Yayınları. 2000; 152-153-150-122-123-146-147-138-130-126-119.

Fişek K. Spor Yönetimi. Ankara. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları. 1980; 230.

İmamoğlu AF. Fonksiyonel Açidan Spor Yönetiminin Anlam ve Önemi. Gazi üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi. 1992; 8(1): 22-23-32-33.

Serarslan MZ, Kepođlu. A. Spor Örgütlerinde Toplam Kalite Yönetimi. İstanbul. Morpa Yayınları. 2006; 62.

Serarslan MZ. Spor Yönetimi ve Örnek Olay Analizi. İstanbul. Morpa Yayınları. 2006; 50.

Şimşek Y. Okul Müdürlerinin İletişim Becerileri ile Spor Kültürü Arasındaki İlişki. Eskişehir. Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yayınları. 2005; 3.

Yetim A, Günay M. Yönetim Süreçleri ve Spor Yönetimi. Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi. 1992; 8(1): 7.

Yıldız SM, Bakır M. Beden eğitimi ve spor yüksekokullarında örgüt kültürünün incelenmesi. The 46 th ICHPER-SD Anniversay World Congress. İstanbul, Turkey. 2005; 9-13.